

Apel Nr 05/IX/2023
XLI Okręgowego Zjazdu Delegatów
Okręgowej Izby Lekarskiej w Zielonej Górze

z dnia 25 marca 2023 r.
do lekarzy i lekarzy dentystów

dotyczący zastosowania prawidłowego nazewnictwa przy posługiwaniu się tytułami zawodowymi, nazwami specjalizacji lekarskich oraz stopniami i tytułami naukowymi

XLI OZD OIL w Zielonej Górze apeluje i przypomina lekarzom i lekarzom dentystom, członkom Okręgowej Izby Lekarskiej w Zielonej Górze o konieczności przestrzegania zasad prawidłowego i zgodnego z prawem posługiwania się przez koleżanki i kolegów tytułami zawodowymi i stopniami naukowymi:

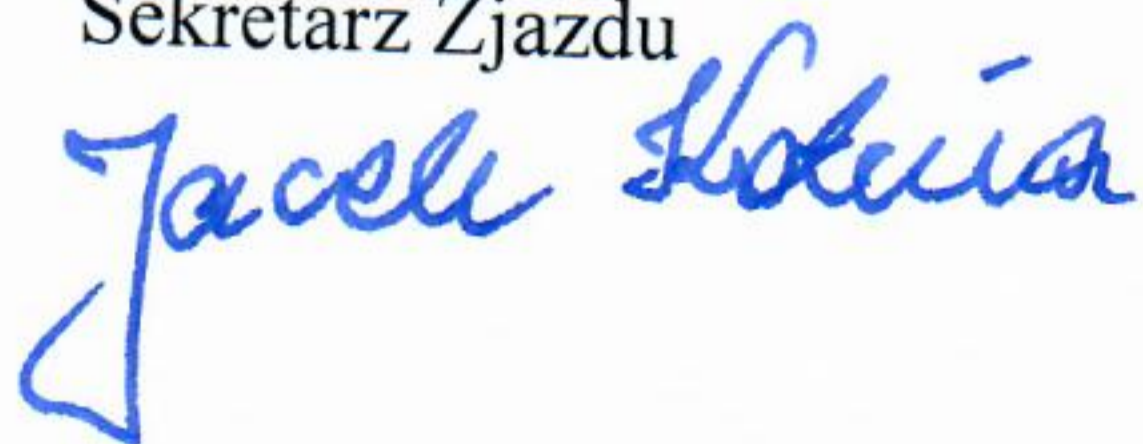
1. Tytułem zawodowym absolwenta wydziału lekarskiego jest tytuł lekarza i lekarza dentysty (podawany często w skrócie, odpowiednio: lek. i lek. dent.). Bardzo często używany tytuł „lekarz medycyny” (w skrócie: lek. med.) jest niepoprawny i nie istnieje w polskim obrocie prawnym. Dlatego OZD wzywa wszystkich, którzy posługują się niewłaściwym tytułem do zaprzestania tej praktyki i do dokonania zmian w stosownych miejscach (pieczętki, ogłoszenia, druki, wizytówki, strony internetowe, itp.)
2. Lekarz i lekarz dentysta, który posiada specjalizację I stopnia nie może posługiwać się tytułem specjalisty w danej dziedzinie medycyny. Określenie specjalista przed nazwą specjalizacji oznacza, że lekarz lub lekarz dentysta posiada dyplom specjalisty drugiego stopnia wg przepisów o specjalizacjach dwustopniowych lub dyplom specjalisty wg znowelizowanych przepisów o specjalizacjach jednostopniowych. Lekarz i lekarz dentysta może posługiwać się w nazewnictwie specjalizacji lekarskich tylko takim tytułem, jaki widnieje na dyplomie uzyskanej specjalizacji. Dyplom specjalizacji pierwszego stopnia wg przepisów o specjalizacjach dwustopniowych nadaje prawo używania tytułu: lekarz określonej dziedziny medycyny. Dlatego OZD wzywa wszystkich, którzy posługują się w sposób nieuprawniony tytułem specjalisty, do zaprzestania tej praktyki i do dokonania zmian w stosownych miejscach (pieczętki, ogłoszenia, druki, wizytówki, strony internetowe, itp.).
3. Nazwy dziedzin medycyny, w zakresie których lekarz lub lekarz dentysta uzyskał specjalizację, powinny być używane w takim brzmieniu, jakie widnieje na dyplomie specjalizacji. Oznacza to, że nie należy posługiwać się potocznymi nazwami specjalizacji w oficjalnym nazewnictwie. Dotyczy to takich określeń, jak np. specjalista chorób dziecięcych (prawidłowo: specjalista pediatrii), lekarz internista (prawidłowo lekarz chorób wewnętrznych); specjalista chorób oczu (prawidłowo: specjalista okulistyki), specjalista chorób kobiecych (prawidłowo: specjalista ginekologii i położnictwa) i inne. Dlatego OZD wzywa wszystkich, którzy posługują się nieprawidłowym nazewnictwem specjalizacji do

zaprzestania tej praktyki i do dokonania zmian w stosownych miejscach (pieczętki, ogłoszenia, druki, wizytówki, strony internetowe, itp.).

4. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki precyzuje dwa stopnie naukowe: doktor i doktor habilitowany (w skrócie dr i dr hab.) i jeden tytuł naukowy: profesor (w skrócie: prof.). Osoba, która umieszcza przed swoim nazwiskiem litery dr, dr hab. lub prof. musi być rzeczywistym posiadaczem dyplomu doktora, doktora habilitowanego lub decyzji o nadaniu tytułu profesora. Używając ww. stopni i tytułów naukowych nie jest konieczne określanie dziedziny nauki, jakiej stopień czy tytuł naukowy dotyczy. Panuje błędne przekonanie, że dopiero dopisanie dyscypliny nauki, jakiej dotyczy stopień naukowy doktora (np. dr nauk medycznych, o zdrowiu, humanistycznych, prawnych, technicznych, czy innych) oznacza rzeczywiste posiadanie doktoratu. Tak jednak nie jest. Ww. ustawa wyraźnie precyzuje nazwę stopni naukowych: doktor i doktor habilitowany. OZD wzywa wszystkich, którzy posługują się bezprawnie stopniami naukowymi, których nie posiadają, do zaprzestania tej praktyki i do dokonania zmian w stosownych miejscach (pieczętki, ogłoszenia, druki, wizytówki, strony internetowe, itp.). Sytuacja nieuprawnionego posługiwania się np. stopniem naukowym doktora z prawnego punktu widzenia jest wykroczeniem i narusza przepis art. 61 § 1 Kodeksu wykroczeń, za co grozi kara grzywny. Jest też naruszeniem zasad etyki zawodowej, ujętych w artykule 62 Kodeksu Etyki Lekarskiej, który jednoznacznie stanowi, iż : Lekarzowi wolno używać tylko należnych mu tytułów zawodowych i naukowych. Wykroczenie i naruszenie zasad etyki popełnia jednak tylko ta osoba, która nieuprawnionym stopniem lub tytułem posługuje się we własnym imieniu. Nie popełnia wykroczenia ten, kto grzecznościowo, zgodnie z powszechnie przyjętym zwyczajem zwraca się do innej osoby z zachowaniem np. formuły „Pani Doktor” czy „Pan Doktor”. Następuje tu wyłączenie odpowiedzialności prawnej ze względu na kontratyp zwyczaju.

5. Zgodnie z negatywnym stanowiskiem Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 4 kwietnia 2008 w sprawie stosowania przez niektórych lekarzy i lekarzy dentyistów homeopatii i pokrewnych nienaukowych metod, które stoją w sprzeczności z art. 57 Kodeksu Etyki Lekarskiej, który mówi: „Lekarz nie może posługiwać się metodami uznanymi przez naukę za szkodliwe, bezwartościowe lub niezweryfikowanymi naukowo” OZD wzywa tych lekarzy i lekarzy dentyistów, którzy są zaangażowani w działalność niezgodną z medycyną opartą na faktach i dowodach naukowych do zaprzestania takich praktyk oraz do dokonania zmian w stosownych miejscach (pieczętki, ogłoszenia, druki, wizytówki, strony internetowe, itp.). ORL apeluje również o zaprzestanie używania określeń nieelicujących z powagą zawodu lekarza i lekarza dentyisty takich jak np. homeopata, bioenergoterapeuta, itp.

Sekretarz Zjazdu

Przewodniczący Zjazdu

